

AGRICULTURA

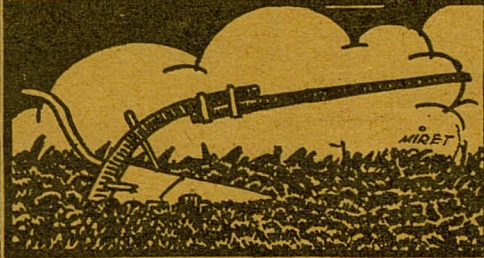
REVISTA AGRICOLA CATALANA

Director: AUGUST MATONS

Col·laboradors:

Ex-Professors i tècnics del Departament d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya

Any VIII 20 setembre de 1924 Núm. 18

Plaguicida

Trías per a la destrucció de les plagues del camp i jardins.

Vidicida

Trías per a tenir els vinyars sans i extingir la Filoxera, Oïdium, Mildew, insectes, larves, etc.

Ganadicida

Trías per a la higiene i curació del bestiar i aus.

Anofelicida

Trías per a matar mosquits i evitar el Paludisme.

Sanicida

Trías Microbicida, antisèptic, insecticida i parasiticida

¡¡Agricultors!! ¡¡Ramaders!!

Assegureu les vostres collites-Podeu tenir el vostre bestiar sa emprant

GERMICIDES

Són els únics productes incomparables

No són verinosos - No corroïxen

Avalats per la patent d'invenció per a tot el món núm. 85124 Practicar un assaig equival a convertir-se en propagador

Demaneu nostre fulllet

Consulteu el nostre Departament tècnic que us resoldrà gratuïtament les vostres dificultats

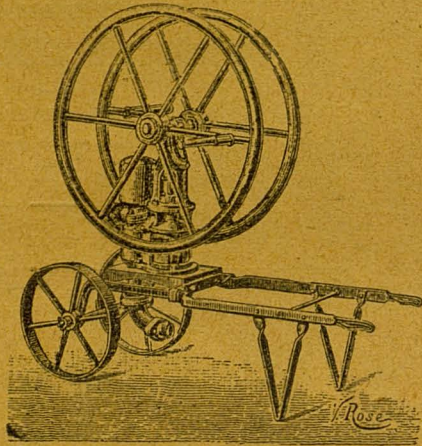
Elaborats per:

BONO, CUSÓ i C.^a, LTDA.
Consulat, 1 - Teléf. A. 4978 - BARCELONA

VEREMA

Material i maquinària per
l'alaboració : Vagonetes,
Trepitjadors de 2 i 3 ci-
lindres : Trepitjadors
Separadors i Escorredo-
res : Construcció nacional
i estrangeres.

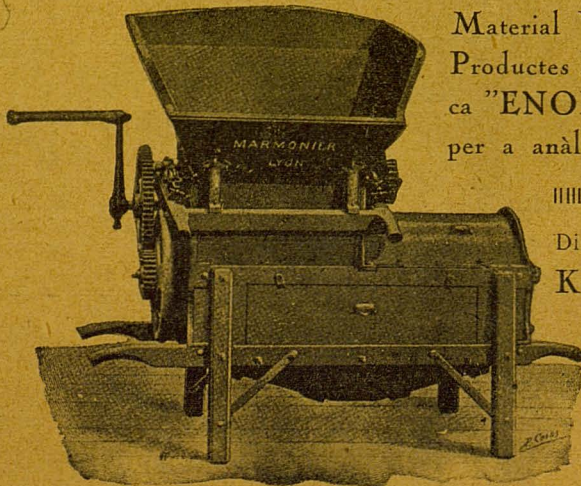
Premses contínues : Prem-
ses hidràuliques : Bombes
especials per a mostos.
Impulsadors de verema.

Marques exclusives; "MARMONIER i MABILLE"
Motors per a l'acoplament

VICENS VILA CLOSA

Successor de KEGELLS I VILA

Material Viti-Vinícola.
Productes Enològics mar-
ca "ENOL" : Aparells
per a anàlisis dels vins.

Direcció telegràfica:
KEGEVILA

PASSEIG DE
GRÀCIA, 88
Telèfon 1338 G.
BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

RAJOLS, TEULES, TOTXOS

maons (plens i buits), cairons, etc., deu vostè fabricar-los a màquina, a fi d'obtenir de la terra tot el seu rendiment.

La casa VILLALTA, de Barcelona, és la que millor podrà servir-lo en

Màquines, Forns Assecadors

i tot el que pertany a l'indústria ceràmica i de fabricació de materials per a construcció

Visiti o escrigui avui mateix a la **SECCIÓ A** de la casa

VDA. J. F. VILLALTA, S. EN C.
BARCELONA

Oficines.
Nou Sant Francisco, 28

Apartat correus n.º 65
Telèfon 563

SOCIETAT ENOLÒGICA DEL PENEDÈS

(Societat Anònima) Continuadora de

SERDÀ, ROS I C.^A - Vilafranca del Penedès

AGÈNCIA A BARCELONA: València, 278

PREMSES CONTÍNUES "MABILLE"

Les més perfeccionades : Les més sòlides : Les més econòmiques

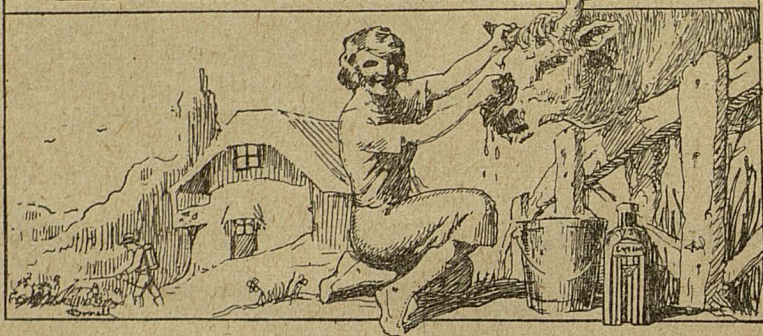
PREMSES MECÀNIQUES AUTOMÀTIQUES
PREMSES A MÀ : TREPITJADORES : BOMBES
MANGUERES I AIXETES PER A TINES

Instal·lacions modernes per a Cellers Cooperatius

Productes Enològics : Aparells d'anàlisi de vins
Adobs químics : Sofres i Sulfats

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

LYSINE

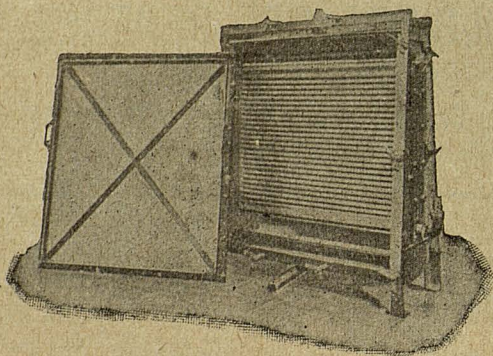

Declarada d'Utilitat Pública pel Ministeri de Foment en 3 de maig de 1922

LYSINE GREZA. Desinfecció i desodorització profiláctica en general.
ZOOLYSINE. Per al bestiar. * **AGROLYSINE.** Per als camps.

Consulta tècnica gratis. ☉ Fullets especials a petició.

Concessionaris únics **S. A. INTRA** Rambla de Catalunya, 66
BARCELONA

REFRIGERACIÓ DEL MOST FORA DEL CONTACTE DE L'AIRE

amb el refrigerant de
cobertes movibles

Suprimida la circulació
interior dels mostos

El suspendre la circulació per l'interior, dóna un augment de rendiment, més regularitat en el treball i disminueix el consum d'aigua. Es neteja més ràpidament i no oïreix cap dificultat.

Refrigerant Capil·lar "LAWRENCE"

Exposició Pasteur - Strasburg 1923 { GRAN PREMI
2 DIPLOMES D'HONOR
BIRON & LIEGE Enginyers constructors LILLE (França)

Representant per Espanya: PERE SANS - Lleona, 13, Entrol.-BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: **Pessetes 9** - Fora: **Pessetes 10** - Estranger: **Pessetes 11**
Número solt: **Pessetes 0'50**

Direcció i Administració : Rambla de Sant Josep, 16, principal : BARCELONA

SUMARI : El R. D. sobre els alcohols, per *August Matons*. — Una malaltia poc coneguda dels albercoquers, per *Joan Aguiló i Garsot*. — Vaques que no lliuren les despulles, per *C. B. Danés i Casabosch*. — Poda llarga i poda curta, per *X.* — Com han d'ésser les quadres, per *Baldri Juscafressa*. — Les cooperatives vinicoles, per *Juli Arqueer*. — Algunes notes sobre selecció i hibridació, II, per *Agrícola*. — Comentaris. — Informacions comercials: Vinç, per *Pere J. Llort*; Olis, per *Lluis Andreu*; Cereals, per *Lluis Marsal*; Fruits secs, per *Esteve Homs*. — Noticiari. — Consultori, per *R. S.*

El R. D. sobre els alcohols

HA aparegut finalment el reial decret sobre l'ús dels alcohols industrials. Verament, però, el decret no es limita a resoldre aquesta qüestió sinó que estableix altres normes de caràcter més o menys protecciu per la viticultura.

Heu's aquí, en resum, els principals articles.

Sempre que la producció de vi a Espanya excedeixi de 21 milions d'hectolitres — les produccions interiors han tingut lloc sols en anys excepcionals — i sempre que existeixi en dipòsit almenys el 20 per cent de l'alcohol vínic rectificat que es considera anualment necessari per l'indústria vinícola, no es permetrà per l'encapçalment de vins i per la fabricació de misteles, l'ús d'alcohol industrial.

L'alcohol vínic que s'hagi d'usar en vinificació o per la fabricació de licors haurà d'ésser rectificat, neutre i de 96-97 graus.

El privilegi que s'estableix en favor de l'alcohol vínic, cessarà quan el seu preu passi de 254 pessetes per hectolitre, comprès l'impost actual i mentre aquest no sigui modificat.

Fins que no siguin ateses les necessitats de la indústria sucraera, no serà permesa la fabricació d'alcohols directament de la bledarave.

Per evitar la sobreproducció vinícola no s'autoritzaran noves plantacions de vinya sinó en casos especials de increment no major del 10

per cent d'extensió dels actuals terrenys ja roturats i dels que no siguin susceptibles d'altres conreus. Es permetrà així mateix la reposició dels ceps morts de les vinyes existents.

En els convenis comercials que es celebrin d'ara en endavant, Espanya no concedirà reduccions de dret per sota de la segona tarifa de l'aranzel per les begudes alcohòliques.

Es suprimit l'impost de transports per mar en l'embarcament, carregament i comerç de cabotatge, gran cabotatge i altura, pels vins i begudes alcohòliques de producció interior.

Els envasos exportats amb vins del país podran ésser lliurement reimportats en el termini d'un any quan procedeixin d'Europa, països de la Mediterrània i part atlàntica d'Amèrica, i de dos anys quan procedeixin d'altres països.

Tindran dret a la devolució de l'impost de fabricació d'alcohols els vins secs exportats de graduació superior als 14 graus, en la proporció de 70 cèntims per cada litre d'alcohol emprat.

La venda i el consum de vins naturals del país en bars, tavernes, cafès econòmics, no podrà ésser sotmesa a un règim més restrictiu que el de la cervesa i altres begudes similars.

Es redueix l'impost de fabricació d'alcohols desnaturalitzats, destinats a ésser usats com a combustibles líquids. Aquest alcohol no podrà ésser gravat amb arbitris especials pels Ajuntaments i Diputacions.

Aquestes són, breument resumides, les principals disposicions del reial decret.

N'han d'estar contents els viticultors? N'han d'estar descontents? És un xic difícil de contestar, per tal com no es poden preveure des d'ara les conseqüències d'un reial decret tan extens i, per certs aspectes, complicat. Sembla que ha estat fet amb bona voluntat i amb el propòsit de resoldre la qüestió, però, cal veure en la pràctica si les disposicions preses són encertades, si donen els resultats esperats, i si realitzen les esperances dels inspiradors. Nosaltres, ben sincerament, ens femem que no donaran cap útil resultat pels viticultors; que no era aquest reial decret el que ells demanaven.

La limitació establerta per les plantacions de vinya demostra aquell esperit favorable que potser ingènuament ens sembla copsar en el decret. L'única manera d'evitar les crisis vinícoles consisteix en proporcionar la producció al consum. Qualsevol altra disposició més o menys restrictiva no representa més que un drap calent. No cura el mal. Evita, el màxim, una extremada gravetat o impedeix que es presenti sovint. És segur, per exemple, que si la protecció de l'alcohol vínic establerta pel decret porta un augment estable del preu del vi, si fa remunerador

el conreu de la vinya, en pocs anys la superfície cultivada augmentarà i tornarem a la sobreproducció; això ens sembla inevitable i ho hem escrit moltes vegades.

Si no es fan noves plantacions és perquè la vinya no dóna; si dóna, i sobretot si dóna bé, les noves plantacions recomencen. Per això al costat de disposicions dirigides a assegurar una constància en el preu del vi, cal que n'hi hagi unes altres que mirin d'impedir que aquelles disposicions fonamentals siguin anul·lades. El procurar que la producció vagi augmentant paral·lelament al consum és una idea teòricament acceptable. Ara, en la pràctica ens sembla d'aplicació complicada i fins agronòmicament perillosa. La limitació, en efecte, per mirar un només dels aspectes de la qüestió, afecta tan les terres bones per vinya com les dolentes i es donarà el cas que allí on avui ja es cultiva la vinya hi hauran terres dolentes plantades mentre no se'n podran plantar de bones.

Tampoc veiem clares les conseqüències que tindrà el fet d'impedir l'ús de l'alcohol industrial sols mentre el preu del vinya no excedeixi de les 254 pessetes. Aquesta clàusula pot, segons com vagin les coses, anul·lar la prohibició. I moltes altres són les coses que no veiem clares, malgrat la bona voluntat amb la qual ens hem llegit el llarg reial decret i la llarga exposició. I no creiem pas que es tracti d'ofuscació o de prevenció deliberadament contrària.

Aviat, però, podrem sortir de dubtes i veure si efectivament el reial decret resol el plet dels vinyaters. Caldrà només mirar la cotització del vi.

AUGUST MATONS

Una malaltia poc coneguda dels albercoquers

PARLÀVEM no fa gaire amb un amic entusiasta del cultiu de la vinya sense associacions (solament admet la de l'olivera), car les d'avel·laner les considera anti-econòmiques, i ens convencien que el pervindre del Camp de Tarragona en terrenys de regadiu està en el conreu de fruiters. Fruiters de fruita tendra; pomeres, presseguers, albercoquers, pruneres, cirerers, etc., i més ara, que sembla un fet la construcció del llac de Vilavert, si susceptibilitats molestes, rivalitats de poblacions, no esterilitzen una obra pròpia de gent americana, digna del geni català.

Jo voldria que es deixessin personalismes, que tots es sacrificuessin per al bé comú. Els que coneixem la gent del Camp sabem prou bé que els petits núvols s'esvairan fosos pel calor de l'amor patri i pels clams del poble agrícola que vol aigua.

Però l'explotació dels fruiters ha d'orientar-se vers una major producció en qualitat i un major interès en combatre aquells flagells que ara comencen, perquè no esdevinguin endèmics.

El mildiu, l'oidium, la filoxera i altres plagues de la vinya són vençudes per l'home; la mosca de l'olivera amb els nous procediments de lluita, especialment amb el sistema Lotrionte completat amb les polvoritzacions de sulfat de coure, ha quedat reduïda a límits insignificants.

Manca ara de tenir cura de les malalties actuals i les possibles dels fruiters. Guiats per aquesta norma ens plau avui parlar d'una malaltia poc coneguda aquí, i coneguda molt a Itàlia per *la goma de les rames dels arbres de pinyol: albercoquer, prunera, presseguer, etc.*

Tot just formades les fulles de l'albercoquer hom resta sorprès en veure-les moltes d'elles aferrades unes amb altres per un líquid que excreta una taca del limbe. Si separem aquestes fulles curosament, podrem observar la taca d'un color verd fosc que canvia en rogenca així que és més vella, fins que pren el color característic de fulla seca. Les fulles aferrades formen un manyoc de sis o vuit, es sequen i cauen. Les rametes terminals portadores de les fulles malaltes resten desfullades i a l'any següent no fan brotada: han mort.

Si volem aixecar ara la pell d'aquestes rametes veurem entre elles i la fusta un líquid espès, rogenç, una goma; si amb lente d'augment observem la rameta veurem per dintre, davall de l'escorxa, unes taques de color de xocolata i per l'exterior d'un color rogenç; també podrem observar per aqueix indret alguna gota del líquid espès, que no és altre que goma.

Aquesta infecció és produïda per un fung que els micòlegs l'anomenen *Ascospora Beijerinckii*; la seva forma conídica s'anomena *Coryneum Beijerinckii*. Són les conídies, que produeixen la secada de les fulles i rametes i a aquestes formes, hom atribueix la causa de la formació de la goma en les rametes de albercoquer.

Les conídies són òrgans microscòpics de reproducció del fung durant tot el bon temps. Són uns bastonets microscòpics que surten del fung, travessen l'epidermis de les fulles i rametes i en rompre's per l'extremat superior, cauen en trossets al damunt de les rametes de l'albercoquer i produeixen nous fongs. Són les llavors d'istiu. Té també aqueix fung altres llavors que resisteixen als freds i a les pluges d'hivern sense morir, podrir-se ni poder germinar; aquestes són les llavors d'hivern.

Ha estat provat que aqueix fung és el causant de la goma en les rames terminals de l'albercoquer, presseguer, etc. Són interessants en aqueix sentit les observacions d'En Ferraris per demostrar-ho; fent cultius purs en gelatina de *Coryneum* i inoculant rametes amb un tub de cristall tapat amb cotó per un extrem per evitar possibles contaminacions, després d'una setmana de la sembra observà les taques de l'*Ascospora* en la forma *Coryneum*, i gotes de goma en els punts infectats.

No volem dir amb això que la goma dels arbres sigui deguda únicament i exclusivament al *Coryneum*; bé sabem prou que hi ha altres causes parasitàries i no parasitàries, i totes no ben definides, que són motiu de la gomosis. El cert és que la forma *Coryneum* de l'*Ascospora Beijerinckii* produeix la goma quan infecta les tendres rames dels albercoquers.

Cercant els insectes hivernals de l'albercoquer trobarem la presència de *Scolitids*, el *Synoxilon sexdentatum* en gran abundància, en aquestes rames mig mortes dels albercoquers; al principi suposàvem que eren aquests xilòfags els causants de la secada de les rames, però estudis i observacions posteriors ens han convençut que els *Scolitids* ataquen sols les rames dels albercoquers que l'any anterior han estat infectades de *Ascospora Beijerinckii*.

Martelli, en detallats experiments absents de tota causa d'error, evidencia que els *Scolitids* no són tampoc la causa de la gomosis, ni de la mort de les rames dels presseguers, prunera i ametller, arbres escollits pel seu estudi; ni l'*Eccoptogaster amygdali*, ni *Eccoptogaster rugulosus* ni l'*Eccoptogaster pruni* són els causants respectivament del secament de les rames de l'ametller, presseguer, ni prunera, ni són els causants de la goma: el causant de la goma i secada de les rames és el microfta objecte dels nostres comentaris.

L'*Ascospora Beijerinckii* causa a l'albercoquer la mort de les fulles i la goma i mort de les rametes. Aquestes moren més de pressa per les posteriors invasions de la fauna *Scolitida*.

Quan ataca el fruit, cosa poc freqüent, aqueix cau sense madurar.

Així tota la nostra activitat s'ha de canalitzar en combatre el fung. La fauna *Scolitida* en aqueix cas és circumstancial, va als arbres de pinyol com van les Silfes, Necròfers, Luciles, etc., als cadàvers.

Manera de combatre la plaga.—Durant l'estiu aquelles rametes que han estat atacades per l'*Ascospora* i que contenen molta goma s'han de tallar i cremar, car són focus infectius i atraients de *scolitids*. Els talls deuen tapar-se amb quitrà o altra substància desinfectant, pastosa.

Després cal fer polvoritzacions amb sulfat de coure.
Una fórmula que dona bons resultats és la següent:

Aigua	100 litres
Sulfat de coure	1 quilo
Calç apagada, quantitat suficient fins a neutralitzar										

Pot servir per indicador el paper blanc de fenoltaleina; la lletada de calç s'afegeix fins que el paper comença a vermellejar. Llavors es barreja bé aqueix brou i pot ja aplicar-se. L'elaboració d'aqueixa fórmula no té dificultat. Primerament es mesura l'aigua, després en un cistell o saquet es posa el sulfat, i el tot, s'introdueix a l'aigua; dissolt el sulfat, ço que s'obté en menys d'una hora, s'afegeix la calç poc a poc i es va remenant fins que el paper indicador de fenoltaleina comença a vermellejar.

L'aplicació pot fer-se amb les mateixes màquines de donar sulfat a l'olivera. L'època d'aplicació, quan l'albercoquer borrona, que diuen nostres pagesos. Es polvoritza ben bé tot el brancatge i les rames més grosses. Deu repetir-se el tractament vuit dies després i ha de continuar-se com a mitjà preventiu tots els anys.

Com a mesura profilàctica no deuen treure's agulles ni escudets d'arbres que hagin sofert la gomosis, car del contrari, som nosaltres mateixos que fem la sembra del microftita en els empelts.

JOAN AGUILÓ I GARSOT.

Vaques que no lliuren les despulles

EN resposta als precés d'alguns ramaders que voldrien ésser assabentats de les normes a seguir quan les parteres no deslliuren aviat els llits o membranes placentàries que han servit de claustre als nadons, escrivim aquestes ratlles que confiem que serviran també tant en aquells casos en que hi ha l'intervenció del veterinari, com quan per qualsevol circumstància no cal esperar l'auxili i el consell tècnic d'aquest professional.

Dins una comarca ramadera en la qual no hi hagi cap malura en les femelles destinades a la cria, hom observa més sovint el no deslliurament dels llits en les vaques que no pas en les altres espècies. L'or-

“CONSERVOL”

VINI-ESTERILITZADOR

De tots els productes llençats al mercat per la important casa MILLER THOMSON & Co., de Londres, cap ha assolit l'èxit tan gran com l'obtingut per el ja conegut CONSERVOL, qual producte, destinat a la conservació i clarificació dels vins, ha lograt obtenir el màxim de perfecció sobre tots els productes similars llançats fins avui a la venda.

L'esmentat producte, d'una inofensivitat absoluta i garantitzada, satisfà les més severes exigències dels més escrupulosos colliters i magatzemistes, logrant una dosi de 15 grams per Hectòlitre (100 litres); evita tota classe d'alteració en un vi, encara que aquest hagi sofert «coupage» o rebaixes de graus, com és en el fermentar, agrejar-se, enterbolir-se, florir-se.

L'esmentat producte és indispensable als senyors exportadors i colliters de vins, per a evitar-se trastons en el viatge, i d'imprescindible necessitat als que venen sos vins en petits garrafons per a famílies, i a tot comerciant, en general, pulcre en ses operacions.

-- Preu: 15 pessetes quilo en pots origen, de llauna --

Caixa de 25 pots (28 quilos), 300 pessetes

Cada pot acompanya les instruccions per a son empleu

“NEUTRACIDOL”

El «NEUTRACIDOL», com el seu nom indica, està destinat a corregir tot excés d'acidesa en els vins, donant excel·lents resultats en els casos d'Acidesa (agres), Picadures, Girats, Escaldats, Verds, Amagranats, etc., etc., obtenint sorollosos i garantitzats èxits, excepte en els casos en què un vi està en el màxim d'alguna de aquestes malalties exposades, en el qual cas, si no s'obté curació completa per a donar sortida al vi com bo, al menys permet la barreja amb vins normals, essent a l'ènsens cobert de sobres, pel benefici que aquesta barreja reporta, l'escàs valor empleat en el producte.

Es ven en pots originals de llauna de 1 quilo i està admès per les lleis, usant-lo a la dosi de 200 a 400 grs. per hectòl., segons instruccions que el mateix acompanya.

Preu: 7 pessetes quilo. Caixa origen de 25 pots (25 quilos), pessetes 150

En venda: Josep Ezquerra Laspalas, Portal Nou, 16.-Barcelona.— Banús i Soler, Jaume I, 18.-Barcelona.— Vicens Ferrer i Companyia, Plaça Catalunya.-Barcelona.— Joan Cunillera, Freneria, 1.-Barcelona.— Ramon Roqueta.-Manresa (Barcelona).— Antoni Balcells, Picas, 4.-Tàrraga (Lleyda).— Pere Abadie, Plaça Constitució.-Tortosa (Tarragona).— Grabiell Hernández, Salvà, 10.-València.— Fills de J. Iglesias.-Rioseco (Valladolid).

Productes Enològics

Tanins.— Tarfàrics.— Cítrics.— Metabisulfit de Potassa.— Antiferments
— Clarificants àcids.— Gelatines.— Albúmines — Colorants inofensius.
— Decolorants. — Antiàcids — Extracte sec.— Aromes: Burdeos, Me-
doc, Macon, Rioja, Sauterne. — Extracte de Moscàtel i Ranci.—
Aparells filtres perfectes Nacionals i Estrangers. — Manegues per a
baixos de vins.— Manegots per a aparells filtres.— Filtrolina.— Paper
filtre.— Herbes Torino per a la fabricació de Vermut.— Essències per
a la fabricació de Licors, etc., etc.

JOSEP EZQUERRA LASPALAS

Portal Nou, 16 - Barcelona - Telèfon 479 - S. P.

en dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

CASA METZGER, S. A.

Casa central:
Passeig de Gràcia, 76

Telèfon: A 1944
Apartat 225

BARCELONA

Sucursals: MADRID — SEVILLA — VALÈNCIA — BILBAO

Instal·lacions completes de tota classe de Laboratoris
Balances "SARTORIUS" :: Microscopis "REICHERT"
Porcellana fina resistent al foc :: Vidre Jena i corrent
Aparells per a tota classe d'anàlisi de vins, "SALLERON",
"MALLIGAND", etc. :: Estoigs portàtils per a anàlisi d'olis
Aparells "GERBER" per a anàlisi i higiene de la llet
Estoigs portàtils per a analitzar RÀPIDAMENT la llet,
APROPIATS PER A VETERINARIS

Grans existències en material de
CIRURGIA I VETERINÀRIA

Bàscules
caixes per a
cabals
Pibernat
Parlament, 9
Barcelona

ALTHEIN

PINSO MELASSAT SEC
per a tota mena de bestiar

.....
Rendeix la major utilitat
en l'engreix i la producció
de la llet

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

dre de repetició afecta en menys a la cabra, a l'ovella, a la truja, a la somera i a l'euga. Però en les espècies amb madriguera sembrada de cotiledons (esponges matricals) aquest procés de la cria és molt menys greu que en les altres espècies com per exemple en l'euga, de madriguera llisa i sense altre lligam que el cordó placentari; malgrat tenir totes les espècies en la superfície de la matriu una mena de inadaptació de gèrmens infecciosos, puix que solament els de molta virior poden produir les malalties sobrevingudes pel no deslliurament dels llits, en la vaca, la febre no apareix fins passades moltes hores i potser dies després del part, mentre en les eugues aquest accident del part és de tota gravetat des del primer moment d'haver lliurat el fetus.

La veritable causa d'aquesta diem-ne malaltia que han cercat molts tècnics dins la fisiopatologia de l'aparell de la generació, no s'ha trobat pas; els ramaders que asseguren d'haver vist en les vaques velles o en les magres o afeb'ides aquest procés, no diuen res de nou; el mateix passa amb els que l'atribueixen a l'haver passat el bestiar malalties llargues o cròniques, o al predomini del temperament limfàtic en les vaques lleteres, o bé a la lluna que pertany a una irregularitat de les estacions anyals. Totes aquestes circumstàncies s'han de considerar com a condicions alienes al mal, encara que en una petita part semblen poder explicar en qualques vaqueries la repetició de casos insospitats.

Un dels factors més donats com a causa determinant, concreta i decisiva de la manca d'expulsió de l'embolcall placentari en les vaques, és la migrada inclinació del trespol de la cort, puix que hom dedueix que el pes del fetus afavoreix en aquest cas molt poc el desenganxament dels llits per raure la gravitació de la madriguera vers el centre del ventre en comptes de recolzar-se al damunt del cercle dels ossos de la pelvis. Però tampoc és admissible aquesta causa, car en contrades on els prats són planers no s'observen pas més nombre de vaques que acabin malament el vedellar; al contrari, sembla que el pasturar ajudi a servir la bona salut de les parteres.

La manca d'expulsió dels llits una vegada lliurats de les traves que abans els lligaven a la matriu, deu sempre atribuir-se a la contracció prematura del coll matricial i per això no s'ha d'estudiar com a «no lliurament placentari», puix vençut l'obstacle mecànic, els llits poden ésser lliurats a pleret.

Mentre el fetus viu, i el cordó umbilical resta sencer sembla haver-hi una forta atracció entre la matriu i la placenta, però tot seguit que el fetus mor o el cordó umbilical es trenca, l'atracció mútua és nulla, la placenta ja no és teixit viu i no cal pensar que la separació d'aquest teixit mort — com hom ha vingut explicant fins ara — sigui degut a la

contracció de la matriu, perquè no hi han fibres musculars ni cap teixit elàstic que sigui prou potent per a realitzar el desenganxament, malgrat sigui acceptat com a determinant de l'expulsió el seguit de contraccions de la matriu.

Per això el diagnòstic i fins el pronòstic de l'empresonament dels llits deu fer-se després d'un examen rigurós. Per això hom prepara la mà i braç de l'operador — arranant les ungles, rentant la pell amb sabó i aigua calenta i darrerament untant la mà i braç amb vaselina, oli d'olives, llard, etc., i mentre un altre sosté la cua enlaire hom introdueix la mà amb forma de con unint la punta dels dits i així obrint la natura pot amb molt poca força arribar fins a la madriguera i pel tracte pot fer-se càrrec de si les despulles resten quasi en totalitat enganxades a la matriu (diagnòstic greu) o suren en un líquid barrejat de posterma i solament estan agafades al vèrtex de la madriguera (diagnòstic lleu), o la mà ja de primer antuvi no pot depassar el coll de la madriguera, dificultat que cal vèncer mitjançant una dutxa d'aigua calenta a 40°, durant mitja hora, menada al bell mig del mateix coll o com a remei ulterior una unció de vaselina deixatada amb sulfat d'atropina al 10 per cent, esperant la consegüent dilatació que dongui pas a la mà per assegurar-se de l'estat de les despulles.

Cal recordar que el «no deslliurament dels llits» més usual no correspon a una complicació ni és conseqüència de malalties generals infeccioses, com pot veure's en les vaqueries on pateixen tots els anys l'abortament infecció o han sofert el mal de peu, el carbó, o la septicèmia gangrenosa, perquè llavors el mecanisme patogènic és diferent.

El «no deslliurament dels llits» és una malaltia infecciosa localitzada en les seves primeres manifestacions dins la madriguera i per això es deu rebutjar el concepte que la putrefacció dels llits produeixi l'inflamació sèptica de la matriu, ja que aquesta inflamació precisament escanyant les criptes dels cotiledons, és el dogal que priva d'expulsar les despulles. La malaltia que hom pensa ésser la darrera és la primera.

Sense esmentar el conjunt de senyals que dona la vaca en els casos de «no deslliurament dels llits» per ésser tan clars i gens difícils d'interpretar, esbrinarem els procediments practicats pels veterinaris i vaquers per a guarir el mal, començant per l'«extracció manual» que nosaltres només recomanariem fos realitzada en aquells casos en els quals, pels pocs dies passats després del part, les despulles encara resten senceres i amb una certa consistència, però sempre que la madriguera no estigui paralitzada (reduïda de volum) i les despulles solament estiguin enganxades en el fons (vèrtex) del sac uterí. Cal tenir molt en

compte l'habilitat tècnica de l'operador, car els casos que a un operador li són fàcils a un altre li són una muntanya immensa. Si l'extracció ha estat sortosa i hom ha lliurat el manyoc total o quasi total de les despulles, deu fer-se un rentat matricial amb 15 a 20 litres d'aigua bullida i després de buidada tota aquesta aigua deixar depositada en el fons de la madriguera una càpsula gelatinosa amb 10 grams de iodoform; al cap de dos dies es torna a medicar igualment.

Un procediment mixte molt recomanable perquè afavoreix la contracció (involució) uterina i per això a la vegada desenganxa les despulles i apropa el fons a la mà de l'operador per a desenganxar els llits de les criptes dels cotiledons, és l'administració anticipada de mig litre de vi amb l'herba «Corona de rei», 15 grams o Pols de sabina 50 grams., o Pols de ruda 50 grams; aquest tractament deu repetir-se dues vegades més, amb espais de 6 hores i a les 24 hores deu procedir-se a l'«extracció manual», com havem especificat.

L'extracció de les despulles amb cotilèdons i tot, deu fer-se quan pel tracte hom s'assabenta que els cotilèdons són engruixits, endurits, gangrenats; comptant que una lleugera tracció els desarrela de la matriu sense cap hemorràgia, resulta pràcticament millor treure-ho tot per a guarir radicalment la inflamació de la matriu (metritis) que pendria molta volada si l'ajudés encara la putrefacció de les despulles i cotilèdons presents.

El procediment de romandre a l'espectació esperant que per la putrefacció mateixa de les despulles, aquestes siguin lliurades barrejades amb la purga, loquis, exudats, sang, etc., és el procediment d'elecció pels que no tenen habilitat tècnica per a l'extracció i fien tot l'èxit de la guarició en el desenganxament de les vellositats dels llits dins les criptes dels cotiledons per l'exudació augmentada al rebaixar-se la inflamació; però així com amb l'extracció manual pot sense pèrdua de temps atacar-se de ferm i guarir la metritis o inflamació matricial, amb aquest darrer procediment els rentats amb solucions desinfectants repetits una, dues o tres vegades cada dia no obren gens ni mica al damunt de la matriu quan totes les despulles estan encara enganxades, i si no ho estan, sols mullen i desinfecten els trossets de matriu sense despulles.

Si hom esculleix el procediment espectant, cal usar els desinfectants més potents de que disposa la farmàcia moderna; el mateix quan es donguin els rentats dins la madriguera (àcid fènic al 1 i 2 per cent — Permanganat de potassa absolutament fos en l'aigua el 2 per mil — Aigua Oxigenada a 12 volums, etc.); poc després de buidada i netejada la matriu, és necessari deixar cada volta un óvul preparat a base de

Ictiol o de Germol o de Protargol o de Tigenol i fins de biiodur de mercuri per a cercar l'asèpsia constant de la madriguera per difusió: aquest procediment és molt llarg però també dona bons resultats.

Heu's ací les quatre nocions obstètriques precises per a comprendre la gravetat del «no deslliurament dels llits» en les femelles dels animals domèstics; el remei més encertat serà sempre un home de cultura que tingui ben desenrotllat el criteri mèdic, ja que, com hem pogut veure, no és malaltia per a guarir amb un específic meravellós.

C. B. DANES I CASABOSCH

Poda llarga i poda curta

RESSENYAREM en la secció bibliogràfica d'un dels números passats, la bonica Memòria publicada per l'Estació Enològica de Vilafranca i en ferem, breument, com ho imposa la brevetat de l'espai, l'elogi que es mereix.

Volem avui donar a conèixer als nostres llegidors, un dels experiments realitzats a l'Estació, sobre la debatuda qüestió de la poda llarga i de la poda curta de la vinya.

L'experiència dura des de fa vint-i-un anys, ço que dona garantia suficient per a pendre les dades que d'ella resulten, com una cosa ja bastant definitiva. Les parcelles en estudi plantades totes a la mateixa època, i per tant, totes a la mateixa edat, són podades alguns anys amb poda curta i altres amb poda llarga, alternant, podríem dir, capriciosament els dos sistemes. En vàries, la poda llarga ha estat practicada sense interrupció durant molts anys seguits, sense que aquesta continuïtat hagi determinat l'exhauriment de la planta com temen alguns viticultors, i per tant, sense que hom hagi hagut de lamentar una disminució de producte.

En la memòria de l'Estació és publicat un estat en el qual apareixen les produccions successives donades per cada parcel·la amb els dos sistemes de poda. Nosaltres ens limitarem a copiar el terme mig de producció amb cada un dels dos sistemes, que és prou instructiu i prou clar per formar-se una opinió al respecte. Les xifres indiquen la producció en hectolitres de most per hectàrea.

Classe de cep	Promig de producció	
	Amb poda curta	Amb poda llarga
Subirat parent / Mourviedro Rup. 1202	66	153
Macabeu / Riparia Berlandieri 420 B.	64	151
Aramon / Riparia Berlandieri 34 E. M.	64	151
Pansé / Berlandieri Rupestris 157-2	57	146
H / Riparia Berlandieri 34 E. M.	42	192
Xarello / Gamay Couderc	35	136
Parellada / Rupestris Lot	86	133
Xarello / Aramon Rupestris 9	35	137
Macabeu / Mouviedro Rupestris 1202	51	145
Pansé / Berlandieri Rupestris 152-2	52	148
Macabeu / Riparia Rupestris 3309	53	125
Sumoll / Rupestris Lot	81	149
H / Riparia Berlandieri 34 E. M.	56	129
Macabeu / Riparia Berlandieri 420 B.	41	130
Aramon / Riparia Berlandieri 34 E. M.	53	114
Tempranillo / Chasselas Berlandieri 41 B.	51	163
Tempranillo / Riparia Rupestris 3309	41	102
Subirat parent / Mourviedro Rup. 1202	49	114
Sumoll / Riparia Rupestris 3306	58	87
Tempranillo / Chasselas Berlandieri 41 B.	45	103
Xarello / Aramon Rupestris 9	36	67

Les diferències de producció obtingudes amb els dos sistemes de poda són prou considerables per fer que els viticultors s'hi fixin i rumiïn un xic sobre la qüestió.

És innegable que la poda llarga presenta alguns inconvenients i obliga a despeses majors, però és igualment innegable que també la poda curta en presenta, encara que de caràcter diferent, i amb l'agravament de donar una producció sensiblement inferior.

X

Per què no us dediqueu a la cria del cuc de seda? És una indústria fàcil i senzilla en la qual es poden ocupar dones, vells i criatures en una època de l'any en que les feines del camp són més aviat escasses. Un parell de mesos de feina, feta a casa, us poden proporcionar un ingrés considerable. Deu moreres en plena producció us permeten de criar un unça de llavor de la qual obtindreu una cinquantena de quilos de capoll.

Com han d'ésser les quadres

DE totes les categories socials, la que menys es preocupa de les comoditats de la casa, és la pagesa. A pagès hom troba les cases més desgraciades: sense llum, sense ventilació, fredes, humides, en magnífiques condicions per agafar tota mena de malalties.

Si així viuen els pagesos, es pot pensar com ha de viure el bestiar. Si el pagès no es preocupa de tenir la seva habitació amb un mínim de confort, menys encara s'ha de preocupar del confort de les quadres i estables. La quadra sol ésser la part més trista i fastigosa d'una casa de pagès.

Quan hom hi entra, el primer que veu és que... no s'hi veu; tot és fosc de manera que ha d'endevinar on són els animals. De primer, en entrar, sent un baf calent i sufocant que constitueix l'aire de la quadra, on es barregen mil aromes no gens agradables. Si camina, els seus peus, que avancen prudentment, s'enfonsen en una mena de fang format pel jaç desfet, els fems i l'orina tot ben pastadet pels moviments dels animals i en plena fermentació, que produeix una part dels aromes que acabem d'esmentar. Si per no caure, quan camina, es recolza a la paret, sent que no és arrebossada i llisa, sinó que presenta recons i refugis abundants, plens de pols on els microbis deuen estar alegrement esperant el moment de sortir a fer feina. Acostumat al cap d'una estona a la foscor, comença a endevinar quelcom del que el volta. A un extrem veu una petita finestra mig badada, que no es pot ni tancar més ni obrir més. Dirigint la mirada cap a munt veu el sostre baixíssim, materialment cobert de terenyines espesses i plenes de pols, que formen uns penjolls particularment higiènics i elegants. Pocs moments després d'haver-hi entrat ja sent la suor córrer-li per la cara i ha de sortir fora per refrescar-se un xic i per aspirar un poc d'aire pur.

Això acostuma a ésser una quadra a la nostra terra; i potser pel desig de no allargar massa la descripció ens deixem algun detall important que completaria el quadre.

No cal dir que un animal, essent un ésser viu, necessita certes condicions perquè la seva existència es descabdelli normalment. És una afirmació aquesta que no necessita demostració. Tothom la comprèn només en ésser-li exposada.

Quines són aquestes condicions? Examinem-les encara que no més sigui breument.

El bestiar necessita aire pur; en conseqüència cal que la quadra sigui ventilada regularment i que permeti en certs moments de canviar

amb rapidesa l'aire dolent. Per això és necessari que hi hagin bones finestres, ben situades que puguin obrir-se i tancar-se. L'aire pur, és indispensable per mantenir els animals en estat de sanitat.

Aquestes finestres, demés, serveixen per donar llum; a les quadres és necessària llum difusa, un xic de penombra, però no pas foscors absoluta com correntment passa. La llum també és enemiga de malalties. És coneguda aquella dita que allí on entra el sol no hi entra el metge, i en el cas del bestiar, el manescal.

Les finestres també serveixen per mantenir una temperatura oportuna. La quadra no ha d'ésser freda ni calenta, ha d'estar a una temperatura d'uns 15-16 graus i aquesta ha d'ésser constant. Per això cal també tenir un termòmetre que convé consultar sovint. En una quadra freda l'animal per escalfar-se ha de consumir més calor esmerçant les seves reserves; en les calentes és fàcil que agafi malalties en sortir fora. El bestiar de peu rodó necessita, però, un xic més de calor que els bous de treball, i més encara en necessiten les vaques de llet.

Junt amb l'aire pur i la temperatura constant, el bestiar demana també molta neteja. A les parets i al sostre no deuen haver-hi ni pols ni terenyines. Tot allò que es diu de les virtuts de les terenyines és una pura invenció sense fonaments. És una enormitat atribuir virtuts terapèutiques a uns penjolls saturats de tota mena de porqueries, des de pols a residus d'insectes morts.

També el paviment ha d'ésser net. Això s'aconsegueix canviant sovint el jaç i rentant-lo en fer al canvi, i donant al pis una inclinació suficient perquè els líquids puguin escórrer-se i sortir fora de la quadra. Allí on hi hagin matèries orgàniques en fermentació (jaç, fems, orins) no pot haver-hi aire pur i per tant no pot haver-hi higiene.

Al nord de Catalunya principalment cal tenir present també la temperatura de l'aigua per beure. La que procedeix de pous o manantials superficials pot ésser massa freda a l'hivern i si descendeix fins als dos o tres graus, pot produir abortaments.

Experiments fets a Cery, a França, han demostrat que l'elevació de la temperatura de l'aigua, disminueix i fins suprimeix els abortaments i és favorable a la lactació. L'escalfament de l'aigua pot obtenir-se amb facilitat fent-la sojornar durant un cert temps en recipients metàl·lics, dins de la quadra. Si el recipient és posat alt, l'aigua pel seu propi pes anirà al lloc on els animals l'han de beure.

En conclusió, doncs, pel bestiar és necessita, com per l'home, molta neteja; això és, molta higiene; així s'obtenen més rendiments en carn, en llet o en treball i s'estalvien visites de manescal i medicines.

Les Cooperatives vinícoles

PER l'interès del tema tractat traduíem aquest article publicat al diari francès «Le Petit Provençal».

Els Estatuts d'una cooperativa vinícola solen ésser força prolixes en la determinació dels drets i els deures dels associats. Però entre aquests n'hi ha alguns que solament poden ésser dictats per estrets lligams de solidaritat: citem només l'apreciació comparativa del valor de les collites aportades.

La principal dificultat amb què es troben els que deuen assegurar el funcionament d'un celler cooperatiu, per a conciliar els interessos de tots, consisteix en el repartiment del vi que pertoca a quiscun cooperador en atenció a la quantitat i a la qualitat del raïm que va aportar.

Negligint aquestes consideracions, moltes cooperatives, en mig l'entusiasme del començament estableixen, en constituir-se una base de rendiment i un repartiment uniformes a porrata de la quantitat de verema aportada per cada associat. Solen admetre—tot i reconeixent-ne la falsedat—que si una verema dona un vi de feble graduació, com que el rendiment en líquid és superior, s'estableix compensació. Però poc a poc aquest argument es va discutint, fent ressortir sobretot que per a poder fer un repartiment uniforme és precís que el material aportat ho sigui també. I com això no sol succeir bo i maj, plouen reclamacions sobre l'encarregat de dirigir la vinificació, obligant-lo a preocupar-se de cercar els medis de conciliar els interessos oposats.

Hom preconitza diverses solucions. Una d'elles consistiria en seleccionar la producció, cosa que no és pas impossible, però que exigeix de part dels associats una severa disciplina que moltes cooperatives reconeixen com a impossible en els temps actuals.

Hom sap que la riquesa sacarina del most determinarà la major o menor graduació alcohòlica del vi. Es podria fer una classificació de veremes en el cas que aquest pesat treball pogués fer-se sense una despesa correlativa, però encara no es tindria la seguretat d'aconterar a tothom. A les cooperatives on el raïm és portat en portadores, la presa de mostra ens dona un procediment relativament exacte, però si la verema ve portada en caixes o cistelles de claraboia, constituïdes encara per raïms de diverses menes, l'examen esdevé més difícil i oneros.

En quan a determinar el rendiment de vi per cent quilos i per cada classe de raïm, generalment és impracticable. Els viticultors coneixen pràcticament el valor de cada qualitat de raïm. Els correspondria,

doncs, en un esperit d'equitat d'establir un escandall segons les qualitats i de fer dues o tres classificacions. Per exemple, la qualitat A seria estimada a 9,2; la qualitat B, a 10; la qualitat C, a 10,3. Aquesta sembla la solució més racional, podent conciliar els interessos de tots els cooperadors.

La Direcció d'un Celler cooperatiu es troba també en presència d'altres dificultats. Els que en porten la responsabilitat no ignoren que l'èxit d'una empresa no depèn únicament de llur ciència, de llur prudència, o de llur abnegació, sinó que, ben sovint, intervenen amb molta més puixança que aquests factors enumerats, una colla de condicions econòmiques independents de la seva voluntat. És necessari satisfer els interessos dels cooperadors llavors que un es veu obligat a seguir les fluctuacions d'un mercat mancat d'equilibri; la venda del producte elaborat ofereix, doncs, sempre un ample camp a la crítica.

La industrialització de la producció agrícola per medi de la cooperació és realment un progrés; però això no vol pas dir que hom sigui amo i senyor de la collita, un no en pot treure sempre un preu abundantment remunerador. Talment com un simple productor, una cooperativa té que sofrir les conseqüències de les fluctuacions del mercat, motivades per l'oferta i la demanda, per l'agiotatge i l'especulació.

Al costat de les dificultats a vèncer en el funcionament d'un celler cooperatiu, aquest organisme ofereix innegables avantatges als seus adherits.

D'una banda els assegura l'allotjament perfecte d'una collita exposada altrament a múltiples perills. De l'altre costat, totes les despeses d'elaboració resten enormement disminuïdes en atenció al material mecànic perfeccionat amb què es sol comptar. Així a la Cooperativa de Perthuis hom ha pogut tractar en cinc hores, comprenent-hi el temps necessari per a descarregar i fer les pesades, la quantitat de setanta dos mil quilos de raïms, xifra que representa *doscents quaranta quilos per minut*. Això solament ja ens diu quelcom de l'economia realitzada.

Les anyades del començament del funcionament d'una Cooperativa són les més difícils. Hom manca d'experiència, hom dubta per dirigir el personal amb mètode, en forma que cadascú estigui al seu lloc. Dos anys de funcionament permeten gairebé sempre de preveure ço que es pot arribar a obtenir en l'esdevenidor. Com més important sigui el celler, més reduïdes resulten les despeses d'elaboració. Les despeses de direcció, administració, jornals, força motriu, llum, productes químics no passen per un celler que elabori dotze mil quintars de verema de 1'20 francs per cent quilos.

També hi ha que descomptar del benefici brut de la collita els interessos de les parts socials i l'amortització dels avenços, quan se n'hagin obtingut.

Totes aquestes despeses vénen en gran part compensades pel suplement de producció. Els resultats que coneixem ens demostren que una cooperativa que tracti dos milions de quilos de raïms, venent el vi a raó de *cinquanta set* francs per hectolitre, es podria distribuir als cooperadors una suma calculada sobre la base d'un rendiment de setanta cinc litres de vi per cent quilos de raïm, servint el sobrant per a subvenir totes les despeses cooperatives. Els socis podrien rebre també, demés dels 10 litres d'alcohol pur que els corresponen, la part que els toca de la venda dels destil·lats.

Els ingressos provinents de la venda de mares, tartres, etc., deuen destinar-se a crear un fons de reserva provisional, necessari per afrontar els imprevistos.

L'experiència ens ha confirmat que la pràctica de la cooperació demana a tothom — apòstol o deixeble — les virtuts ancestrals que han fet passar la humanitat de la barbàrie primitiva a l'organització social moderna. L'home, en el sí de la natura, de cara als elements, tingué l'instint de previsió i sentí la necessitat de la solidaritat per lluitar contra les inconseqüències del destí. Així mateix els agricultors deuen avui agrupar-se per lluitar ben units contra les condicions econòmiques cada dia més adverses.

JULI ARQUIEER.

Director de la Cooperativa de Perthuis

Algunes notes sobre selecció i hibridació

II

VÀREM parlar en l'article anterior de la manera de millorar les varietats de plantes ja existents; però no és aquesta la única acció que pot desenrotllar l'agronomia dins del camp de la genètica, car ensenya també mediant la fecundació creuada, la manera d'obtenir varietats noves dotades de caràcters que poden ésser altament útils des del punt de mira de la producció.

És sabut que per obtenir un fruit o llavor, cal que les flors siguin fecundades, ço és que el polen, que és l'element mascle, caigui transportat pel vent o pels insectes, damunt l'element femella. El polen fecundador pot tenir diverses procedències: pot venir de la mateixa flor, o d'altres flors de la mateixa planta, o d'altres plantes de la mateixa espècie o també d'espècies diferents.

En la naturalesa no és rar que el pólen d'una planta vagi a fecundar una flor d'una planta pertanyent a una espècie afí produint una llavor que donarà lloc a un individu anomenat *híbrid*. Així si la fecundació té lloc entre dos ceps d'espècie diferents, per exemple un d'americà (*Ripària*, *Rupestris*, etc.), i un d'uropeu qualsevol, s'obté un híbrid. Si, en canvi, la fecundació creuada té lloc entre dues plantes de varietats diferents però pertanyents a la mateixa espècie (dos classes de cep del país, o americans, dues classes de blat, dues menes d'olivera, etc.), l'individu que s'obté s'anomena *mestís*.

Tant l'híbrid com el mestís tenen propietats particulars, i són individus nous, podem dir originals. En alguns casos llurs caràcters són intermediaris, entre els de les dues plantes que els han produït; en altres, s'aproximen més als de l'una que no pas als de l'altra, i altres, en fi, poden presentar-ne de nous.

Es comprèn l'utilitat de la producció d'híbrids i mestissos des del punt de mira de la producció, car pot arribar-se a obtenir un individu dotat de característiques utilíssimes; per exemple, tractant-se de blats, molt productiu, resistent a les malalties, al volcament, etc.

És això precisament el que cerca l'Agronomia practicant la *fecundació artificial*, ço és, fecundant artificialment les flors d'unes plantes determinades, dotades de certs caràcters, amb polen procedent d'altres plantes dotades d'uns altres caràcters. A còpia de repetir aquestes fecundacions pot arribar-se — i s'hi ha arribat en molts casos — a produir individus proveïts de propietats magnífiques. Ja són ben nombrosos els exemples de blats, bledaraves, ceps, civades, etc., obtinguts amb aquest procediment a Suècia, Alemanya, Itàlia, França, Anglaterra i altres països.

Es tracta sobretot de repetir mils i mils fecundacions; de vegades la sort pot fer trobar immediatament ço que es cerca, o fer aparèixer impensadament una novetat meravellosa; però, en general, és qüestió d'esforç i de paciència. Schribaux ha dit no fa gaire, que la recerca de individus nous es pot comparar a una loteria: com més bitllets es compren, ço és, com més fecundacions es fan, més probabilitats hi ha de guanyar el premi gros i més premis petits s'obtenen.

No cal dir la importància pràctica que pot tenir la troballa d'una

planta nova amb determinades propietats; pot valdre milions i milions de pessetes: una bledarave més rica en sucre, una fruita més prime-renca o més tardana que les altres, un presseguer resistent a l'arrufat, una olivera resistent a la mosca, un blat resistent a la secada, un far-ratge pel secans, una planta qualsevol més productiva, etc.

La possibilitat d'assolir un objectiu com aquest, justifica tots els esforços i totes les despeses que es puguin sostenir i es comprèn que els Estats conscients es preocupin de crear institucions on es faci aquesta mena de treballs amb persistència i continuïtat.

La producció d'híbrids i mestissos es funda en dues operacions fo-namentals: la *castració* de les flors que han de produir la llavor i llur *fecundació* mitjançant el pólen procedent de l'espècie o varietat esco-llida.

En les flors hermafrodites (proveïdes d'òrgans femelles i mascles) la castració consisteix en treure, mitjançant unes pinces de puntes agudes, tots els estams (òrgans mascles), operació que s'ha de fer abans que el polen hagi madurat.

El polen recollit en les plantes fecundadores es posa amb un pinze-llet damunt l'òrgan femení. Aleshores es cobreix la flor fecundada mit-jançant un saquet de tela o de paper, per impedir l'entrada de pólen heterogeni i es deixa que prossegueixi la maduració.

Les llavors que s'obtenen es sembren, i s'estudien els individus que neixen eliminant aquells que no presentin les característiques desit-jades.

Quan el polen de la planta fecundadora no és madur al moment de la castració de la flor a fecundar, cal protegir aquesta amb un saquet. En la pràctica la dificultat que presenten aquestes operacions és molt gran, els problemes que cal resoldre, variadíssims. Cal pensar sols en el tamany de certes flors, en la diferència d'època en la qual les plan-tes floreixen o maduren les flors, etc. Per això no és cosa que pugui intentar el pagès, car és requereix una preparació, una tècnica i un material que no té un agricultor.

Els híbrids i mestissos derivats de la fecundació creuada s'indiquen amb els dos noms de les formes creuades separant-les amb la senyal X; es posa primer el nom de la forma mare, ço és, que ha donat la llavor. Així híbrid Ripària x Rupestris, vol dir, obtingut fecundant la *Vitis Ruparia* amb pólen de la *Vitis Rupestris*.

Amb l'híbridació ha estat possible d'obtenir formes de cep resistents a la filoxera i que presenten un grau diferent d'adaptació a terrenys de naturalesa variada, més o menys rics en calç, etc.

Amb el mateix mitjà seguit de repetides seleccions, Burbank, dels

Estats Units, ha obtingut la figuera de moro sense espines, coneguda a Catalunya. Però cal dir que en el nostre clima les espines tornen a aparèixer més o menys, com s'han pogut convèncer molts pagesos que s'havien deixat suggestionar per la propaganda d'alguns planteristes.

AGRICOLA.

COMENTARIS

Fam de terra

Així rotula Otto Braun un seu estudi de psicologia político-social. Llegint-lo, observem un moviment invers al nostre en els països estrangers i, senyaladament els castigats per la guerra.

Com fomenta l'aspiració? En aquests termes:

«No és solament la fam de terra una conseqüència provocada per la guerra mundial; és, al contrari, tant vella com el mateix cultiu i la propietat privada. És aspiració de la massa allí on el latifundi empresona i adelera per a emancipar-se del sistema d'arrendament, vol produir-se amb llibertat.» Afegeix una raó econòmica: «En els països de moneda molt desestimada, els pagesos cerquen de fugir de les grans quantitats de paper moneda que reben de la venda dels seus productes, i prefereixen invertir els sobrants en compra de terres perquè són valors més consolidats i menys arriscats a depreciació. Ultra això, allí on la crisi industrial és fonda, l'obrer manufacturer passa a l'explotació agrícola com a recurs salvador del desenfeinament i l'atur forçós.»

Deia Lloyd George en un dels seus discursos pacifistes, que Anglaterra podia oferir lloc amb noves terres a 400,000 colonitzadors.

L'inversa de nostre cas. Tothom estima més el paper-mnda; prefeix la ciutat; emigra del camp.

Netedat en vinificar!

Més que un comentari, és un consell. Guardeu la màxima netedat en el material vinari si voleu estar tranquils sobre la qualitat del vostre vi.

A Catalunya són forces encara els cellers particulars que per trespol no tenen altra cosa que terra batuda. És trist que sigui així, però així és, i cal treure's tot el bon partit possible de les condicions defectuoses tot i tenint el propòsit d'esmenar-les com més aviat millor.

I no ens trobem solament amb les deficiències del trespol. Sovint del sostre sostingut per unes bigues mig corcades, pengen, unint-se a l'esplèndid decorat format pels escrostonaments d'un arrebossat centenari, penjolls de terenyines suficients de vegades per guarir les ferides de tot un batalló expedicionari al moro.

Amb les trepitjadores, quan hom en troba, i amb les premses, ja es sol anar amb un xic més de cura, com també amb les portadores: amb les màquines perquè no costin tant de manejar, i amb els atuells perquè no vessin; el sentit higiènic en resta per això allunyat pel famós talismà de la fermentació: «la bullida mata tota la brutícia; ja es queda prou aquesta amb les mares», i altres dites per l'istil tots estem tips de sentir-les, i de demostrar-ne la falsedat.

No, amic pagès, el del celler respectable i centenari. La bullida no la mata tota la brutícia; pensa que aquella portadora, que has posat a venir en la bassa plena d'aigua bruta i pudenta, que aquell most ves-sat que l'has recollit en el sot després d'haver-se escolat pel trespol de terra batuda, ple de brutícia, poden ésser la causa que el teu vi contregui aquesta o aquella malaltia que et fiblarà amb la pèrdua parcial o total del valor d'aquell força més que la despesa necessària per a mantenir-ho tot ben net. I aquesta és, demés, una cosa que ens dona goig als sentits.

Escombra bé el teu celler de per tot arreu, treu les terenyines, i ruixa tot el local, terra i tot, amb una lletada de calç, després altre de sulfat de ferro, i vet aquí que el celler ja et farà un altre goig i hauràs destruït tot un femer de microbis que l'infestaven.

No et descuidaràs de netejar i engrassar bé les màquines, però no oblidis tampoc que totes les parts de fusta tenen d'ésser curosament rascades i escaldades amb aigua bullenta.

Està clar que es molt còmode el fer venir les portadores, embutts de trabucar, etc., dins al safreig, però procura que l'aigua sigui neta i que et recordis després d'escaldar bé tots els atuells.

En el nombre vinent seguirem un xic aquests consells. Recordem, però, que el secret de fer un bon vi no pot descansar pas sobre una tradició estúpida o un empirisme, sinó sobre les bases de la ciència, la higiene i la tradició legitimada.

L'anàlisi químic de les terres

Per la pràctica agrícola hom es limita, generalment, a dosar l'azot, l'àcid fosfòric, la potassa i la calç, i alguns cops la magnèsia i l'àcid sulfúric de les terres de conreu.

Cal, però, tenir en compte una correcció important abans de la interpretació dels resultats de l'anàlisi.

Els resultats obtinguts en els laboratoris i estacions agronòmiques segons uns mètodes detallats i uniformes, fan referència a l'anomenada «terra fina» o sigui la terra que passa pel garbell de fil de llautó de deu malles per centímetre, i no pas a la terra tal com es troba al camp amb els seus rocs i les seves pedres.

Per això els resultats han de sofrir una correcció per ésser referits a la terra natural. Les xifres obtingudes seran més disminuïdes quan més grossa sigui la relació entre la *terra natural* i la *terra fina*.

És, doncs, necessari que les xifres que expressen la riquesa de la terra estiguin sempre afectades d'aquesta correcció per a que ens donguin l'expressió veritable de la composició de la terra.

Cal fer observar, de totes maneres, que els números que expressen la composició química d'una terra només tenen una valua relativa; és

comparant-los amb els resultats culturals obtinguts que assoleixen tota la seva valor pràctica.

I mentrestant...

Tres Congressos internacionals estudiaren el problema agrari en el seu aspecte primordial: El X de Gand (1913), el XI de París (1923) i la Tercera Conferència Internacional del Treball, de Ginebra (1921).

Deien a Gand: «En millorar la vida rural, dedicant més atenció a l'habitació, a la higiene, a la comoditat i àdhuc al bon gust, es redueix l'alarmant exòde dels obrers del camp vers les indústries de les ciutats, s'enforteix l'esperit agrícola i vigoritzen les resistències dels terrenys que constitueixen el gran dipòsit de les energies humanes».

Deien a París: «Estudiïnt-se i apliquin-se a cada país els millors sistemes l'objectiu dels quals sigui facilitar al conreador l'accés a l'explotació patronal com avenç a la propietat, a fi de retenir en els conreus els treballadors agrícoles. I que en tots els països s'organitzin les institucions de crèdit agrícola en condicions d'oferir al petit terratinent els mitjans necessaris per a l'explotació i desenrotllament dels cultius».

Deien a Ginebra: «Adopteu una tècnica moderna per al conreu de les terres; fomenteu sistemes perfeccionats per a una explotació més intensa; desenrotlleu la colonització interior, i alenteu la formació de cooperatives de treballadors agrícoles amb fundació de crèdit».

La llei espanyola de Colonització interior del 30 d'agost de 1907 cerca idèntiques finalitats, però feta amb caràcter d'assaig, resta teòrica, demana ampliació i modernitat i reclama regents entusiastes i decidits. Els tenim?

Per a salvar les collites d'ametlles

Tots sabem com l'ametller és el més atrevit dels fruiters de les nostres latituds, com les seves flors no desdenyen el març de la blancor immaculada de la neu en els dies hivernals, quan a les nostres hortes tots els arbres, llevat dels tarongers, mostren al vent el seu descarnat esquelet.

També sabem que sovint paga ben cara la seva gosadia per la manera com les gelbres i les glaçades fan de les seves amb la simpàtica flor d'hivern, inutilitzant-la completament per a la seva ulterior i utilitària transformació en fruit.

En un dels últims números explicàvem com podríem prevenir-se els maligres efectes de les glaçades en els conreus d'horta en general amb l'ajuda dels núvols, millor boires, constituïts pels fums provocats per la combustió en fornets apropiats de substàncies combustibles, tals com petrolis, olis pesats del carbó de pedra o tot simplement de palles, tronxos, restes de vegetals, etc. Avui donarem un mètode senzill aplicable a tots els arbres primerencs que risquin de perdre la collita per una floració massa avançada.

Cal només descalçar les soques dels arbres fins a arribar a posar al descobert les arrels grosses, de manera que restin més directament sotmeses a l'acció de les fredorades, amb el que aconseguirem retardar el

moviment de la saba i per tant, la floració per un lapsus de temps variable entre deu dies a un mes, segons les característiques de la comarca, les de l'hivern que s'atravessa i la varietat amb què operem.

És ben fàcil de fer la prova en uns quants ametllers de la vostra horta o dels vostres camps per a tenir una bona guia per les anyades successives.

No cal dir com una collita d'ametlles salvada de la glaçada paga amb escriuix les despeses del descalçar les soques.

Hi ha comarques, però, i entre elles cito certs indrets de la Costa de Llevant o del Maresma, on els ametllers ho són tant de primerencs en florir (per Nadal no manquen mai els rams d'ametller), que és dubtós que es puguin *sempre* prevenir així els efectes de la glaçada: així i tot és una pràctica cultural digne d'arrelar-se.

INFORMACIONS COMERCIALS

Vins

Som ja, com qui diu, a veremes, arribant-hi a empentes i rodolons, entre secada i pedregades, maduració encallada i descens termomètric. Així hem vist l'encallament de les vendes i la diferida resolució dels nostres problemes de producció relligats a les qüestions econòmiques d'una concurrència alcohòlica i una endèmica falsificació dels vins sense cap avantatge per al consumidor ni pel vinyater.

Els interessos creats per les indústries derivades han aconseguit en la ponderació ésser més atesos que els de la producció exclusivament vinyatera, que no aconsegueix entreveure d'on li podran arribar les compensacions. De moment, com si tot depengués del grau d'intensitat dels cultius, som a trobar-nos amb una disposició que detura els projectes de noves plantacions que no podran fer-se sense especials permisos. Podrà aquesta idea ésser-nos bona per a no recarregar un escriuix productiu, més el problema d'intensitat no es resoldrà pas, com no sigui cercant vàlvules de sortides que minvin la pressió en els mercats;

VINYATERS proveu els **CALDOS A BASE DE SOSA** són els més moderns i de més eficàcia. Demaneu fórmules als Magatzems de drogues o dirigiu-vos a SOLVAY & C.^a - Apartat 403 - BARCELONA

és un problema de intercanvi al que estem pèssimament condicionats per una tendència proteccionista quasi impossible de fer deturar; és també un punt de vista que deuria enfocar els augments del consum deslligant-lo de traves fiscals, sense que sapiguem endevinar la forma d'aconseguir-ho; és també una qüestió de moral i higiene que, casti-

ASSECADORS

per a productes agrícoles

Demanint-se
de detalls i
pressupostos

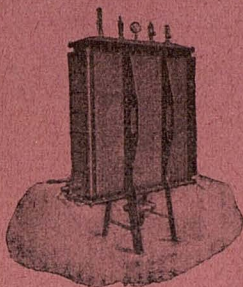
Maquinària : Subministres industrials

Mallorca, 280
Llúria, 100
BARCELONA

C. A. Gullino, Ing.

Agència Tècnica General

Telèfon 1066 G
Telegrams:
"Gullinoatg"

Si voleu conservar bé els vostres vins lluitau contra les malalties, atureu l'augment de l'acidesa volàtil amb el

PASTORITZADOR DEPATY

model 1924, sobre peus o rodes. Aparell el més perfeccionat. Gran rendiment. Absolutament eficaç. Operant molt fàcilment i ràpidament netejable.

Max Depaty, de París

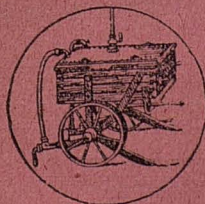
Bàscula portàtil VILA

BEZIERS
(França)

EXACTITUD
PRÁCTICA
ECONÓMICA

Filtres PINEL

Brillantor
perfecta
dels vins

— Molt sòlid —
Preu reduït

PRODUCTES ENOLÒGICS

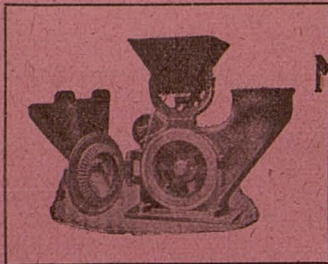
DE LA MOLT ACREDITADA CASA

J. LAFFORT & Co
de BURDEOS

Anti-ferments, tanins,
Coles de peix, gelatines
Clarificants, Sabes, etc.

Representant: **PERE SANS** - Lleona, 13, entl. - Barcelona

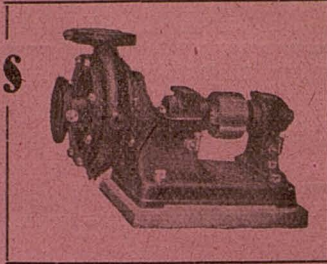
En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

MOTORS

per a olis
i benzina,
de la casa

G. E. B. R.
HÖRTING

Molins IDEAL

per a pinsos. Molen i garbellen a la vegada, civada, blat de moro, ordi, faves, garrofes, palla, etc., etc.

**I SEMPRE
EXISTEN-
CIES!**

BOMBES

per a regar o per altre ús, amb rendiment d'aigua fins a 180,000 litres per minut

HUGO KATTWINKEL

Magatzem de Maquinària i Oficines Tècniques

BARCELONA:

Viladomat, 158 i 160

MADRID:

Núñez de Balboa, 6

Tractors Agrícoles "CLETRAC"

Tipus Tanc

Reconeguts pels tècnics com els de major rendiment i de més utilitat per a tota classe de cultius.

Tot agricultor progressiu i amant dels seus interessos que desitgi augmentar considerablement el producte de ses finques, deu enterar-se dels avantatges que ofereix el

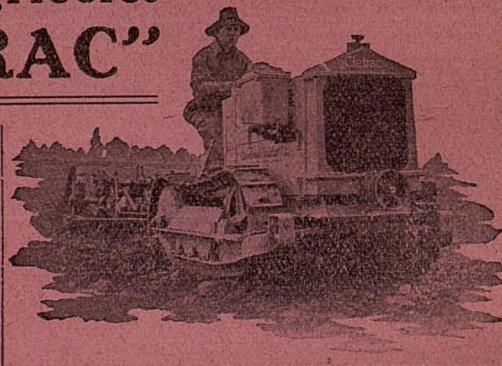
"CLETRAC"

Tipus W 14/22 HP.
per a tota classe de cultius

Pessetes 12,000

Tipus F 9/16 HP.
per a vinyes, horts i petites propietats

Pessetes 7,000

Aparells complementaris de totes classes i marques, a preus considerablement reduïts

Demaneu catàlegs i proves al representant general a Espanya:

Automóvil Saló

Trafalgar, 52

BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

gant el frau indigne, dongués garanties al productor i al consumidor, qui som a trobar-ne els revessos.

Per ço, sens dubte, romanen els nostres centres tan inactius i a frec d'una esperança tan allunyada que som a perdre'n els irissats colors verdosos i sols notar-ne els violats. Si altrament hagués estat, l'hora d'ara hauria senyalat una tendència a reaccionar millorant les transaccions, i en aquest punt, els preus queden iguals a la cotització que donàrem en passades quinzenes i els moviments de sortides també gairebé són els mateixos, bé que un poc més accentuades les sollicituds.

Les veremes arribaran millor i més grosses del que pensàvem, però molt lluny amb tot de procurar-nos una collita de gran quantitat. Bon goig que haurà millorat la qualitat. Però diguem que és cert el mal acontentament de la gent pagesa. Que per què ho diem? Doncs, perquè si persisteixen les pluges al bo de madurar i collir, podríem trobar-nos amoinats en l'hora de fermentar els mostos. Deixem de banda el cridar a mal temps, que ja ens lleurà, si per cas, afegiu-vos-hi la mota com a sacs de cop.

Jo no sabia, vinyater, si desitjar-te molta entrada o millor sortida en aqueix carreró per on passem; més ço que vinga, pren-t'ho amb el bon aire amb què miraries una capsa de sorpreses. Tant més que d'encaparrar-t'hi, no hi trobaries pas millor compte... per tant: atenció al collir i ull viu en l'hora de les fermentacions.

PERE J. LLORT

Olis

La taxa ha portat, com es podia preveure, la paralització quasi total del mercat. Els magatzamistes que havien comprat car abans de les disposicions restrictives, són obligats a vendre, si volen vendre, a un preu inferior; com que no estan per perdre, cosa natural i perfectament justificable, es resisteixen a cedir l'oli que tenen, esperant que les coses canviïn i que els preus de taxa fixats siguin augmentats prudencialment.

Els tenedors, per llur costat, fan el mateix; no ofereixen oli esperant també que vingui una puja.

En general, doncs, el mercat està paralitzat i no solament a Barcelona sinó a tots els mercats oleïcoles.

Com que corren veus que la intervenció governativa, no sols no cessarà sinó que s'estendrà i s'agrarà, tothom procura sperar per conèixer els esdeveniments abans de llençar-se a fer especulacions.

La taxa, doncs, fins ara, no ha portat cap benefici, ni als productors, ni als magatzamistes ni als consumidors, als quals volia afavorir. L'oli ho continua amagat.

Quan s'acabarà aquesta política?

A Itàlia, amb política lliberal, és a dir, sense intervencionisme de cap mena, l'oli, el pa, el vi, etc., tot va més barat; aquí, en canvi, malgrat les restriccions i potser a causa precisament de les restriccions, tot va més car i força més car.

Les pluges últimes han millorat bastant la vegetació de les oliveres i arranjat un xic la migrada collita general.

En preus, no hi ha res de nou.

Els olis de sansa continuen també bastan paralitzats.

En els olis per conserves de sardines hi ha certa fermesa.

LISINI ANDREU

Cereals

Poc a poc va recobrant el nostre mercat el pols perdut. Hom troba, en general, millors disposicions per a comprar, havent-se esgotat durant la quinzena totes les ofertes considerades com assequibles pels fabricants locals.

Això no vol dir que totes les classes que es presenten al mercat convinguin als compradors; n'hi ha algunes — com els blats superiors de Castella, que no troben qui les compri més enllà de 45 pessetes els 100 quilos sobre vagó d'origen—que malgrat algun aparent avantatge ningú gosa adquirir.

Anem caminant poc a poc, però amb pas ferm, cap a la puja de tots els articles que amb el blat facin relació. Anem acostant-nos al dia que la Junta Provincial de Proveïments autoritzi, com ho han fet d'altres, la puja del preu del pa, i aleshores, no hi haurà altre remei que permetre als fabricants de vendre les farines al preu real, i blats i farina i pa augmentaran de preu talment com ho demanen els interessos agrícoles i industrials, ben entès, dintre el règim que estem patint.

De totes passades, la barrera que imposa la taxa de les farines retarda l'augment, i no solament l'augment, sinó encara l'animació del mercat.

Els ordis tenen els preus fermes, essent objecte de quantitat de demandes amb tot i els seus preus enlairats.

El moresc Plata segueix en alça franca i decidida, sense deixar vesllumar cap possibilitat d'abaratiment, essent com és enguany extraordinari el seu consum degut a l'escassetat general de farratge per a ús del bestiar. Segurament que les exportacions d'aquest gra hauran d'influir considerablement en el millorament possible de la divisa argentina.

Preus anotats darrerament: blats castellans i manxegos, de 43 a 44'50 pessetes els cent quilos, sobre carro; aragonesos, de 44 a 50, segons classe; ordis manxegos o extremenys, de 40 a 40'50; civada roja, de 32 a 33; moresc Plata, de 39'25 a 39'50.

LLUÍS MARSAL

Fruits secs

Tant l'ametlla com l'avellana continuen pujant, i amb tot i ésser varis els comerciants que feien resistència per comprar, no han tingut més remei que fer-ho, ja que la baixa que s'esperava no ha vingut, accentuant-se, pel contrari, cada dia més la puja.

Diuen de Reus que les avellanes oscillen entre 75 i 85 pessetes el sac, segons qualitats.

L'ametlla Mallorca, també ha tornat a pujar, degut a que la collita és escassa.

A la plaça es fan poques operacions per les moltes pessetes que valen avui aquests fruits; en canvi, es fan ajustos i s'embarca bastant per l'estranger, i naturalment, mentre compri l'estranger, no és fàcil que baixin, sinó tot el contrari.

S'ha començat la cotització dels pinyons, tant els catalans com els castellans, encara que també amb preus bastant alts; actualment es cotitzen als següents preus sobre vagó, estació Barcelona. Ametlla en gra: llargueta propietari, a 470 pessetes; esperança primera, a 470; ídem segona, a 455; comú, a 440; marcoma, a 423; totes el sac de 100 quilos. Mollar en closca, a 88 pessetes els 50 quilos.

Avellana en gra: primera, a 350; id. segona, a 324 pessetes els 100 quilos. Avellana en closca: negreta extra, a 90 pessetes els 58 quilos; garbellada, a 84; propietari, a 81.

Pinyons pelats: Catalans, a 350; Castellans, a 332 pessetes els 100 quilos.

ESTEVE HOMS

NOTICIARI

Proveïment de carn. — Els consumidors japonesos més eixerits o més sortosos que nosaltres, han vist coronades per l'èxit les proves de transport de bestiar boví viu des de els ports occidentals del Canadà (Alberta) fins a Iokohama. No tenim notícia de que al Japó existeixi cap *Asociación general de ganaderos del Reino*, però cal reconèixer que d'existir, no deu tenir gaires tractes amb les d'alguns països estrangers.

— *L'admissió de mostos als Estats Units.* — En virtut d'una nova disposició, serà solament permesa als que portin com a substància anti-ferment el benzoat de sosa a la dosi mínima de 40 grams per hectolitre.

Sembla deguda aquesta disposició als eixerits químics casolans que del most, concentrat o no, en sabien llevar l'antiferment (generalment gas sulfurós) amb el fi d'obtenir per fermentació ulterior el temptador suc del avi Noè.

— *Guarderia forestal.* — S'ha dictat una R. O. fixant les noves planilles per al districte forestal de Tarragona-Castelló en dos guardes, set sobreguardes i vint-i-cinc peons guardes.

—*Els bolets.* — Després de les pluges tan demanades, i quelcom han influït, malgrat tot, en les collites de vi i d'oli, com que el temps ha refrescat força en general, es preveu per enguany una bona collita de bolets de totes menes i per tots els gustos.

—*Congrés sindical.* — Els sindicats agrícoles francesos celebraran el proper octubre un Congrés general. A l'ordre del dia hi teneh punts tan interessants com la revisió de les lleis sobre accidents del treball, exportacions de productes agrícoles de luxe, etc.

—*Nou regadiu.* S'ha inaugurat el canal Sexta que serveix per a elevar les aigües dels Regadius de Llevant.

Rega 2,000 hectàrees de terra del camp d'Elx.

—*La verema.* Mentre en algunes comarques matineres ja es troba en el seu ple la temporada de la verema, en la major part dels llocs tot just ara comencen els preparatius, podent-se observar com es procedeix a la neteja de tot el material vinari, cellers, màquines i atuells.

Això no vol dir que àdhuc en comarques més aviat tardanes, com la costa llewantina, per exemple, no hi hagin apressats i previsors compars que ja efectuin tries i avenços de raïm, per a poder-los dur ben aviat al cup en previsió de qualsevol malestruga.

—*Els pinyons* sembla que enguany arribaran a valer algun diner. I això que hi ha llocs d'on es reben notícies d'ésser ben abundosa la collita de *pinyes*.

—*Condonament de contribucions* amb motiu de les darreres pedregades ha estat sollicitat dels poders pels municipis d'Espolla i Sant Cristòfol de Tosses.

—*Tècnics sollicitats.* Els intel·ligents ex-tècnics de la Mancomunitat senyors Ymbert, Dàneo i Quixal estan efectuant la present campanya de vinificació per compte d'alguns Sindicats que han sollicitat la seva ajuda.

—*Exposició a Sevilla.* Coincidint amb el VII Congrés Internacional d'Oleicultura, tindrà lloc a Sevilla una Exposició Olivícola espanyola, la data d'inauguració de la qual serà la mateixa que la del Congrés.

S'hi exhibiran mostres de les diferents varietats d'olivera cultivades a Espanya, olis, olives preparades, subproductes, maquinària, etc. Així mateix s'anuncien diferents conferències i concursos de Memòries relacionades amb els olis.

Els insectes que roseguen, és a dir, que mengen les parts verdes dels vegetals, es combaten enverinant aquestes parts, de les quals s'alimenten, amb solucions arsenicals.

CONSULTORI

En aquesta secció es respondrà gratuïtament i per torn rigorós, a totes les consultes que facin els llegidors

J. M., ALCARRAÇ. — La prunera empeltada sobre prunera té tendència a produir molts llucs, tal com li passa a vostè. Això s'evita empeltant sobre mirabolà, peu avui molt usat a tot l'Urgell.

Els peus usats per la prunera són el mirabolà i el Sant Julià. L'albercoquer no va gaire bé perquè l'empelt es desenganxa amb facilitat.

Hem passat la seva queixa a l'Administració.

S. A., MAIALS. — Si la terra no està ben remoguda i desfeta, mercès a conreus anteriors, cal fer una treballada fonda, el més fonda possible, que és indispensable pel bon desenrotllament de l'alfals. Això és més necessari encara en comarques secaneres i en terres més o menys compactes. Aquesta treballada que ha d'ésser feta possiblement abans de l'hivern quan l'alfals i l'ordi s'han de sembrar, a la primavera es completa després amb altres treballades que desterrossin, polvoritzin i aplanin bé el terreny.

La preparació cal que sigui practicada amb cura per destruir bé les llavors de males herbes. L'agram, sobretot, és molt perjudicial a l'alfals.

¿Ja estan segurs que l'alfals anirà bé a la comarca de vostès, tan secanera?

No sabríem on dirigir-los per l'adquisició de les llavors; potser a Can Nonell, Plaça de les Olles, Barcelona.

S. V., SANT SALVADOR DE GUARDIOLA. — En el número penúltim publicarem un article que respon a la seva consulta. La brisa pot ésser usada en l'alimentació dels vedells. Cal, però, i no solament pels vedells sinó per tota mena de bestiar, procedir progressivament acostumant-lo d'en mica en mica; es comença posant-n'hi poca en les racions i la dosi es va augmentant cada dia fins arribar a la quantitat que hom desitja donar.

Lo important és no forçar massa les proporcions, donar-la en les quantitats indicades i barrejada amb altres aliments. La sal fa més agradable la brisa al bestiar. Tenint aquestes precaucions no hi ha perill que la brisa pugui fer cap mal.

R. S.

FUNDACIÓ BERNAT METGE

Heu's aquí l'empresa literària més sòlida i transcendent del nostre Ressorgiment cultural. Arreu de Catalunya i entre les seleccions espirituals estrangeres ha estat rebuda amb entusiasme

Subscriu-vos a:

Editorial Catalana, S. A.
Rambla Sant Josep, 16, pral.
Tel. 184 A. : BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

BOMBES CENTRÍFUGUES

GRUPS TRANSPORTABLES
especialment indicats per a recs

SISTEMA

HARDOLL

mogudes per
corretja o di-
rectament,
acobrades a
motor elèc-
tric o motor
de benzina

BOMBES
D'ENCEBAT AUTOMÀTIC

Les bombes **HARDOLL** NO
PORTEN premsa-estopes i
van amb coixinets de boles

Demaneu catàlegs i preus a

FILL D'EMILI BRUGUERA

Riera, 28
Barcelona

Publicacions Agrícoles "CALPE"

CATECISMES DE L'AGRICULTOR I EL RAMADER

Medalla d'or en el Concurs
Nacional de Ramaderia, 1922.
La primera biblioteca escrita
per a Espanya i països americans.

PUBLICATS BAIX
LA DIRECCIÓ DE
LLUÍS DE HOYOS SÁINZ

Els Catecismes de l'Agricultor i el Ramader, fulletons d'Agricultura popular i pràctiques agrícoles i pecuàries, constant de 32 pàgines, de 190 per 135 mm., amb tipus de lletra molt clar, llegible i profusament il·lustrats en el text i amb làmines en negre i en color.

A MADRID, «Casa del Libro», Avda. Pi i Margall, 7, i a BARCELONA, carrer Mallorca, 460

Aquest Revista serveix als seus subscriptors les Publicacions Agrícoles «CALPE»

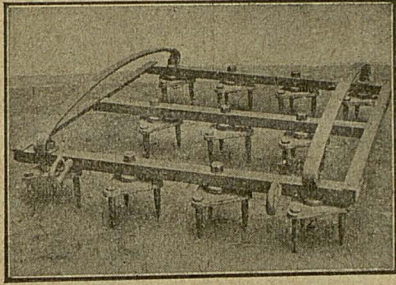
150 CATECISMES PUBLICATS

Sèries I a III — Ciències fonamentals i econòmiques

1. - **Como se mide un campo.** — P. González Quijano.
2. - **Combustibles agrícolas.** — P. Martínez Strong.
3. - **Motores de viento: molinos.** — F. Doreste.
41. - **Cercas y cerramientos.** — J. F. Uzquiza.
42. - **Como se hace un pozo.** — L. Pérez Cossío.
4. - **Formación de la tierra laborable.** — J. Dantín.
5. - **El observatorio meteorológico del agricultor.** — H. Alonso.
6. - **La predicción del tiempo en agricultura.** — N. Sana.
43. - **Selección de semillas.** — A. García Romero.
44. - **Crecimiento de los vegetales.** — E. Fernández Galiano.
7. - **Accidentes del trabajo en agricultura.** — L. Jordana de Pozas.
8. - **Arrendamiento de predios rústicos.** — D. de Buen.
9. - **Como se piden aguas para riego.** — M. Lorenzo Pardo.
45. - **Aparcería agrícola y pecuaria.** — I. de Casso.
46. - **Bodegas cooperativas.** — J. del Cañizo.

Preu de cada número: 50 cèntims

En girir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

Pateniada

*La grada més
potent i per-
fecta del món*

*Meravellosa en el seu tre-
ball. Enginyosa amb el seu
sistema de plaques mòbils
amb 3 puntes. — Magnífics
resultats en terreny tenaç*

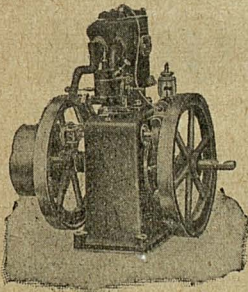
Guillem Cotti

Enginyer

Provença, 362

BARCELONA

Maquinària Agrícola - Vinícola - Oleícola
Instal·lacions completes - Demanin-se catàlegs, referències i certificats

MOTORS

Per a benzi-
na, alcohol,
petroli, etc.

“SERVICE”

Des de 1 fins a 20 HP.

GRUPS ELECTRÒGENS

Instal·lacions comple-
tes per a regors i ele-
vacions d'aigua

**PER A LLUM
I FORÇA**

MOTORS SEMI-DIESEL

“CLIMAX”

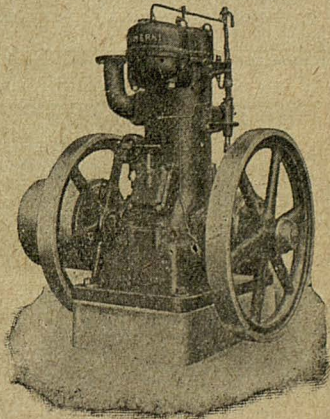
PER A OLIS PESATS

Tipus industrials,
agrícoles, elèctrics i
marins.

Des de 6 HP en endavant, amb un o més cilindres.
Consum de combustible: 250 grams per HP hora.

Josep Comas i C.^a

Bailèn, 19 ~ BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

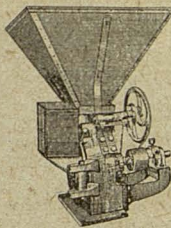
Compañía Anónima de Productos Químicos

Sulfat de ferro de classes especials per a l'agricultura

Acids sulfúric, muriàtic i
nític, purs i comercials
Alums, Bisulfats de sosa
Sulfat d'Alúmina, de sosa
de zenc. Mini de plom, Litar-
giri, Sulfur de ferro, etc.

**MONCADA, 23
Barcelona**

Molins i Trituradors "TORRAS"

Pera Moresc, Gar-
rofes, Faves, Sè-
gol i tota classe
de cereals. Els de
major rendiment i
de més durada.
Proves gratis.
Més de cent cartes
de referència.

MARC TORRAS
Angels, 12
Barcelona

Economia i Finances

*Revista
Quinzenal
d'Informació
i Divulgació*

**Editorial
Catalana**

S. A.

Rbl. S. Josep,
16, pral.
Barcelona

CLAPÉS Y JULIÁ

abans JOSEP SANTANA SOLER

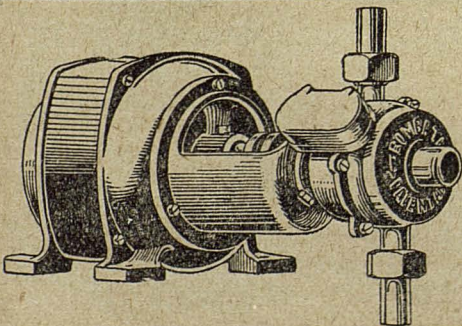
Agents exclusius per Catalunya dels Super-
fosfats de la «Compagnie Bordelaise des
Produits Chimiques» de Burdeos.

Sulfat d'Amoniac i Nitrat de sosa.

Arseniat de sosa i Cianuro sòdic.

Venedors exclusius del «LYSOL» de la casa
Schulke & Mayr A. G., d'Hamburg.

Gran Via Laietana, 17
BARCELONA
Apartat 226

La **BOMBA** que
reuneix les ca-
racterístiques
més avantatjoses

É S L A
TANK

La **ÚNICA** que no té estopada
No necessita engrassament

Representant exclusiu:

J. Maristany Casajuana
Consulat, n.º 1 : Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

Compagnie Minière & Metallurgique d'Auzon, S. A.

PARÍS

PRODUCTES INSECTICIDES PER A LA AGRICULTURA

ARSENIATS DE SOSA TOTES
GRADUACIONS :: ARSENIAT DE
CALÇ :: ARSENIAT DE PLOM
ARSENIAT DE POTASSA :: ACE-
TAT DE PLOM NEUTRE
:: BOUIAE D'AUZON ::

Agent-Depositari exclusiu:

M. A. PLANAS

Establert-Juliol 1924

Comerc al per Major de Drogues
Productes Químics, Herboristes i
Productes Colonials

Passeig de la Indústria, 32
Direcció Teleg.: "MAPLANAS"
B A R C E L O N A

Campió oficial durant
17 anys consecutius

Màquina d'escriure UNDERWOOD

Companyia Mecanogràfica
Guillem Trúniger, S. A.

Balmes, 7

Barcelona

LLAVORS PER
A FARRATGES
DE PURESA I
GERMINACIÓ
GARANTITZADA

No compreu sense demanar
preus a aquesta casa

XANCO I CALVIS

Bailèn, 2, entl.
BARCELONA

VITTORIO SERRA

Carrer Viladomat, 126 - Telèfon 937 H.

Drogues i Productes químics
Productes enològics, especialitat
en colors inofensius per a vi
Sofre, importació directa d'Itàlia

Representant general i depo-
sitari dels Productes insecti-
cides Anticriptogàmics de la

Societat Eléctrica i Electroquímica de "Caffaro" :: Seu a Milà (Itàlia)

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

URALITA

per a cobertes i per a recobriments, Tuberia,
Dipòsits per aigua

Sostres d'Uralita

per a emplear en la *Lluita contra la mosca de l'oliva*, segons el sistema del professor Lotrointe - Els sostres d'*Uralita* són inoxidables, lleugers, de duració indefinida i no tenen competidor - Els sostres d'*Uralita* són fabricats amb *amiant* i *ciment* exclusivament - Els sostres d'*Uralita* han sigut empleats, per consell dels senyors Tècnics de la Mancomunitat de Catalunya i del de varis Consells Provincials de Foment catalans, amb èxit satisfactori

Demaneu prospectes i preus a

URALITA, S. A.

Central: BARCELONA, Plaça A. López, 15 - Telèfs. 1644 A. i 848 A.
Madrid - València - Sevilla - Lleyda - Salamanca - Toledo

Elevador Multicel·lular

CARUELLE

La bomba que
menys gasta

La única que
s'instal·la sense
baixar al pou. Pot
funcionar a mà

Constructor:

A. Piñol

LES FRANQUESES

Província de
Barcelona

§